

A person wearing a light blue robe is gently holding a white lamb. The background features a misty, mountainous landscape with green hills and a large, dark rock formation. The overall scene is peaceful and serene.

Mir

**Kroz Kristovo
Kraljevstvo**

Mir kroz Kristovo Kraljevstvo

*Tada će se suverenitet, moć i veličina svih kraljevstava pod nebom dati svetom narodu Svevišnjega. Njegovo će kraljevstvo trajati zauvijek i svi će mu vladari služiti i pokoravati se. **Daniel 7:27***

Stranice povijesti umrljane su krvlju rata. Sporovi među narodima gotovo su se uvijek rješavali na bojnopolju. Vidovnjaci i mudraci zamišljali su dan kada će se ova nemilosrdna i besmislena praksa zaustaviti i kada će narodi Zemlje usvojiti razuman i pravedan način života jedni s drugima. Biblijski proroci, pišući pod nadahnućem Božjeg Duha Svetoga, predvidjeli su takvo vrijeme, objašnjavajući da će se ono dogoditi uspostavom svjetske vlade ili dominija koja će proizvoljno nametati ljudima svih naroda pravedne i ispravne zakone, čijim će se poštivanjem osigurati univerzalni i trajni mir.

U biblijskim proročanstvima o ovom nadolazećem vremenu mira pod svjetskom vladom, daje se jamstvo da neće biti neuspjeha božanskog plana jer će kraljevstvo obećanja biti doslovna i moćna vlada, savršeno organizirana i snažno opremljena za obavljanje svake funkcije koja mu je dodijeljena u proročanstvima. To je kraljevstvo Kristovo; a kraljevstvo Kristovo, otkriva Biblija, jest istinska vlada. Što se tiče ovog kraljevstva i Krista, glavnog Vladara u

njemu, prorok je prorekao: „Uvećanju njegove vlasti i miru neće biti kraja.“ Izaija 9:6,7

Dolazeća svjetska vlada, koja će biti Kristovo kraljevstvo, jedna je od istaknutih tema Biblije. Starozavjetni proroci s oduševljenjem su prorekli i opisali ovu božanski moćnu vladavinu. Jedan od prvih spomena na nju bio je od Jakova, koji je na smrtnoj postelji prorokovao: „Juda je lavić: od plijena si se, sine moj, popeo; sagnuo se, sklupčao se kao lav i kao stari lav; tko će ga podići? Žezlo se neće maknuti od Jude, niti zakonodavac od njegovih nogu, dok ne dođe Šilo; i njemu će biti sabor naroda.“ Postanak 49:9,10

Ovo je proročanstvo izrečeno dok su Jakov i njegova obitelj bili u Egiptu. U Egiptu je u to vrijeme sklupčani lav bio kraljevski simbol vladavine i prava na vladanje. Dakle, proročanstvo koje je prikazivalo Judu kao „sklupčanog lava“ bio je slikovit način da se kaže da će iz ovog kraljevskog plemena Izraela doći Onaj kojemu su Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljevi obećali „Potomstvo“ koje će biti Mesija i Kralj. Tom Kraljevskom koji će doći, Jakov je proročki dodijelio titulu „Šilo“, što znači „miran“. Njegovo proročanstvo da će se „okupljanje naroda“ dogoditi u Šilu jednostavno je značilo da će ovaj Vladar kojeg će poslati Jehova, kao Knez mira, donijeti mir narodima.

Izaija je prorekao rođenje i konačno uzdizanje na vlast ovog velikog Kralja, rekavši: „Rodilo nam se dijete, sin nam je dan; i vlast će biti na njegovu ramenu; i ime će mu biti Divni, Savjetnik, Bog Silni, Otac vječni, Knez mira.“ (Izaija 9:6). Kasnije u svom proročanstvu, Izaija je ovog dolazećeg Vladara zemlje nazvao „Rukom“

Jehovinom i prorekao da će se ta „sveta Ruka“ ogoliti pred očima svih naroda i da će „svi krajevi zemlje“ vidjeti „spasenje Božje“. Izaija 52:10

Što se tiče univerzalnosti mesijanskog kraljevstva, David je napisao: „Svi krajevi svijeta sjetit će se i obratiti Gospodinu; i sva će se plemena naroda klanjati pred tobom. Jer kraljevstvo je Gospodnje (Jehovino) i on je upravitelj među narodima.“ (Psalam 22:27,28). David je također napisao o Jehovinom kraljevstvu: „Sva će te djela tvoja hvaliti, Gospodine; i sveci će te tvoji blagoslivljati. Govorit će o slavi kraljevstva tvoga i govoriti o tvojoj moći; da objave sinovima ljudskim moćna djela tvoja i slavno veličanstvo kraljevstva tvoga. Kraljevstvo tvoje je kraljevstvo vječno i vlast tvoja traje kroz sve naraštaje.“ Psalam 145:10-13

Danijel je u proročanstvu koje se odnosi na vladare nad raznim dijelovima starog Rimskog Carstva, dok su bili ustoličeni u Europi prije Prvog svjetskog rata, napisao: „U dane tih kraljeva Bog će nebeski podići kraljevstvo koje nikada neće biti uništeno; i kraljevstvo neće biti ostavljeno drugom narodu, nego će satri i uništiti sva ta kraljevstva, a samo će stajati zauvijek.“ Danijel 2:44

U Novom zavjetu

Naveli smo samo neka od mnogih obećanja zabilježenih u Starom zavjetu koja se odnose na kraljevstvo ili vladu koja će u Božje vrijeme vladati svijetom. Novi zavjet nastavlja s istom utješnom temom kraljevstva. Anđeo koji je najavio Isusovo rođenje rekao je pastirima: "Ne bojte se... jer vam se

danas rodio Spasitelj, Krist Gospodin." Odjednom je mnoštvo nebeske vojske pjevalo: "Slava Bogu na visini, na zemlji mir ljudima dobra volja!" (Luka 2:10,11,14). Anđeo je također rekao da je ova objava rođenja Krista, obećanog Mesije, dobra vijest koja će u konačnici dosegnuti "sve ljude".

Novozavjetne reference na Mesiju, Kralja i kraljevstvo koje će on uspostaviti nisu isključivo u prirodi proročanstava, jer označavaju početak ispunjenja starozavjetnih predviđanja. Dok je, na primjer, Stari zavjet preokrenuo da će Kralj doći, anđeo je pastirima najavio da se sada rodio. Ovaj prvi izraz Božje dobre volje prema ljudima, kao ispunjenje njegovih obećanja, sada je bio stvarnost.

Ivan Krstitelj, posljednji od proroka, također je govorio o ispunjenju proročanstva. Rekao je: „Pokajite se jer se približilo kraljevstvo nebesko.“ (Matej 3,2). Prorok Daniel prorokovao je da će Bog nebeski uspostaviti kraljevstvo. Mora postojati kralj u kraljevstvu, a sada se Kraljevsko Veličanstvo koje je obećao Bog nebeski pojavilo u osobi Isusa Krista.

Isus je propovijedao: „Pokajite se jer se približilo kraljevstvo nebesko.“ (Matej 4,17). Doslovniji prijevod ovog teksta sugerira, čak i kao što je najavio Ivan Krstitelj, da je Kralj u kraljevstvu koje je obećao Bog nebeski došao i bio „približno“ ili među izraelskim narodom. Kad je Isus poslao svoje učenike u službu, njegov zadatak bio im je: „Idući, propovijedajte i govorite: približilo se kraljevstvo nebesko.“ Matej 10,7

Izraelski narod znao je za Božja obećanja o kraljevstvu. To se posebno odnosilo na vjerske vladare nacije, farizeje i druge. Znali su da mnogi smatraju Isusa obećanim Kraljem koji će vladati u ovom kraljevstvu i pitali su ga „kada dođe kraljevstvo Božje“. Isus je odgovorio: „Kraljevstvo Božje ne dolazi na vidljiv način (marginalni prijevod glasi 's vanjskim znakom'). Niti će reći: 'Evo ovdje!' ili: 'Evo ondje!' Jer, gle, kraljevstvo Božje je u vama (marginalni prijevod 'među vama').“ Luka 17:20,21

Farizeji su imali malo ili nimalo vjere da je Isusa poslao u svijet Bog Izraelov da uspostavi mesijansko kraljevstvo. Nisu mogli zamisliti da itko izvrši takav zadatak bez podrške ogromne vojske s kojom bi mogao osvojiti Rimsko Carstvo i osloboditi izraelski narod iz ropstva carevima. Isus je osjetio što im je na umu, stoga je objasnio da kraljevstvo u kojem će on biti Kralj neće biti uspostavljeno na ovaj način. Neće doći, rekao je, s vanjskim prikazom sjaja i slave kakvu je svijet navikao vidjeti kod osvajačkog vladara.

Znajući da farizeji sumnjaju da je on Jehovin obećani Kralj, Isus je dalje objasnio, prema ispravnom prijevodu grčkog teksta, da je Kraljevsko Veličanstvo nebesa među njima, misleći, naravno, na sebe. To je bila smjela tvrdnja upućena tim licemjernim vjerskim vladarima, ali bila je to dobro svjedočanstvo za njih, iako je malo tko, ako itko od njih, u to vjerovao.

Loš prijevod ovog teksta doveo je do velike zbrke oko toga što je zapravo kraljevstvo nebesko. U jednom prijevodu piše: „Kraljevstvo nebesko je u vama.“ Oni koji ne vjeruju u Božja obećanja o uspostavljanju

doslovne, svjetske vlade na Zemlji, koja će donijeti mir i radost čovječanstvu, uhvatili su se za ovaj krivo prevedeni tekst kako bi pokušali dokazati da se svjedočanstvo Biblije o Božjem kraljevstvu odnosi samo na zdravo, bogobojazno stanje srca i uma koje stječu pojedinci koji se predaju utjecaju Isusovih moralnih i etičkih učenja, poput onih sadržanih u njegovoj propovijedi na gori. Prorečeni "povećanje" Kristovog kraljevstva, kažu, predstavljeno je u sve većem broju onih koji se tako predaju Kristu i nastoje poslušati njegove zapovijedi.

Nedosljednost ovog gledišta odmah je očita kada uzmemo u obzir činjenicu da je dotična izjava bila upućena farizejima, ljudima koje je Isus više puta nazivao licemjerima, okrećenim grobovima i djecom đavoljom. Kako bi Božje kraljevstvo moglo biti u srcima takvih ljudi? Ali kada shvatimo, kao što je već navedeno, da je Isus zapravo rekao da je Kralj u prorečenom kraljevstvu koje je Bog nebeski obećao među farizejima, misao je jasna i u skladu je s općim svjedočanstvom Svetog pisma o toj temi.

Čini se da je našim ograničenim umovima, palim i nesavršenim kakvi jesu, teško vjerovati u ideju da će Stvoritelj ikada učiniti išta specifično za svoja ljudska stvorenja. Taj nedostatak vjere kod onih koji se izjašnjavaju kao Božji narod očituje se kroz sva vremena. Zamišljali su da će se Božja obećanja ispuniti ljudskim naporima; da obećanja podrazumijevaju samo da će Bog staviti svoj pečat odobrenja na ono što su njegovi ljudski sluge smatrali ispravnim i što su u svojoj revnosti nastojali postići.

Budući da su Isusa ubili njegovi neprijatelji, a stoljeća su prolazila bez dokaza o vidljivom i doslovnom kraljevstvu koje je uspostavio iako je uskrsnuo od mrtvih, bilo je lako i prirodno zaključiti da se biblijska obećanja o kraljevstvu odnose samo na ono što Isusovi sljedbenici mogu postići. Zbog tog nedostatka vjere i razumijevanja razvile su se pogrešne ideje. Velika masa onih koji se izjašnjavaju kao kršćani na kraju se ujedinila s civilnim vlastima i nazvala svoju nesvetu zajednicu kršćanstvom ili Kristovim kraljevstvom. Milijuni drugih, posebno u ovim kasnijim godinama tog doba, prihvatili su ideju, kao što je navedeno, da je Kristovo kraljevstvo samo pravedni utjecaj ili sveti impuls u srcima kršćanskih vjernika.

Nije od ovoga svijeta

Kada su Isusa njegovi neprijatelji doveli pred Pilata, optužba koju su iznijeli protiv njega bila je da je tvrdio da je kralj. Takva tvrdnja, ako je istinita, učinila bi ga krivim za izdaju Rimskog Carstva. Isus je priznao da je došao na svijet da bude kralj, ali je objasnio: „Moje kraljevstvo nije od ovoga svijeta (grčki, „kosmos“, društveni poredak): kad bi moje kraljevstvo bilo od ovoga svijeta, onda bi se moje sluge borile da ne budem predan Židovima; ali sada moje kraljevstvo nije odavde.“ Ivan 18:36,37

Isusova izjava da njegovo kraljevstvo nije od ovoga svijeta i, kad bi bilo, njegove bi se sluge borile, stavlja božansku osudu na sve vojne operacije koje se promiču i izvršavaju u ime Kristovo i tvrde da su u svrhu promicanja interesa njegovog kraljevstva.

Prema ovom pravilu djelovanja koje je izrazio Isus, svi takozvani sveti ratovi stoljeća uopće nisu bili sveti, već nesveti i neovlašteni od Boga.

Osim toga, Isusovo objašnjenje da njegovo kraljevstvo nije od ovoga svijeta znači da je ljudski koncept civilizacije nazvan "kršćanstvo", što znači Kristovo kraljevstvo, bio pogrešan naziv i u stvarnosti krivotvorina pravog Kristovog kraljevstva. Stoga su sve različite filozofije koje su lukavo primjenjivale biblijska obećanja o kraljevstvu na jedan ili drugi podmukli ljudski napor da se uspostavi bolji svijet bile u neskladu i suprotne božanskom planu za ispunjenje Božjih obećanja.

Nije postojao valjan razlog zašto bi se iskreni i pobožni studenti Biblije upuštali u ove ljudske filozofije ili bili zavedeni njima, jer je Isus jasno dao do znanja da nitko ne bi trebao očekivati da će se njegovo kraljevstvo uspostaviti u sadašnjem dobu. Samo nekoliko dana prije nego što je Isus rekao Pilatu da njegovo kraljevstvo nije od ovoga svijeta, ispričao je svojim učenicima prispodobu koja je bila osmišljena da ih nauči istoj važnoj istini. Prispodoba se odnosila na nekog plemića (koji prikazuje Isusa) koji je otišao u daleku zemlju da primi kraljevstvo i da se vrati. Uvod u prispodobu objašnjava da ju je Isus ispričao jer su njegovi učenici mislili da će se njegovo kraljevstvo pojaviti odmah. Luka 19:11,12

Nada učenika

Isusovi učenici čvrsto su vjerovali da je on Mesija, veliki Kralj, kojeg su prorekli proroci Starog zavjeta. Vjerovali

su da je došao uspostaviti to kraljevstvo obećanja, tu „vladu“ koja će proširiti svoju sferu utjecaja dok ne obuhvati cijelu zemlju i donese mir i sreću cijelom čovječanstvu. Bili su u pravu u tom uvjerenju. Ali očekivali su da će Isus odmah uspostaviti ovu čudesnu i moćnu vladu. U tome su bili u krivu, kao što je otkrila prispodoba o „nekom plemiću“.

Ovo pogrešno gledište Isusovih učenika bilo je sasvim oprostivo, jer ih je naveo da vjeruju da će biti istaknuto povezani s njim u njegovom kraljevstvu, a u njihovoj ograničenoj viziji Božjeg plana to je impliciralo da će Kristovo kraljevstvo nužno morati biti uspostavljeno tijekom njihovog prirodnog života. Kako bi se inače, kako su razmišljali, mogli nadati da će sudjelovati s Isusom u vladavini kraljevstva? Kako bi se inače moglo ispuniti Isusovo obećanje: „Ne boj se, malo stado, jer Otac vaš ima volju dati vam kraljevstvo“? Luka 12:32

Apostoli su bili jako zabrinuti zbog mogućnosti da budu povezani s Isusom u vladanju njegovim kraljevstvom i vodili su mnogo rasprava o tome među sobom. Jakov i Ivan bili su posebno zabrinuti za povlaštene položaje u kraljevstvu i zamolili su svoju majku da pita Isusa smije li jedan od njih sjesti s njegove desne, a drugi s lijeve strane u njegovom kraljevstvu. Isus nije rekao da ne mogu i neće biti s njim u njegovom kraljevstvu, jer im je dao razloga da vjeruju da hoće. Samo je skrenuo pozornost na visoku cijenu koju će morati platiti da bi bili s njim. Upitao je: "Možete li piti čašu koju ću ja piti i krstiti se krštenjem kojim se ja krstim?" Njihov je odgovor bio: "Možemo." Matej 20:20-22

Isus odgovori Jakovu i Ivanu: "Pit ćete čašu moju i krstit ćete se krštenjem kojim se ja krstim. Ali sjesti meni zdesna i s lijeve strane nije moje dati, nego će se dati onima kojima je pripravljeno od moga Oca." (Matej 20:23) Dakle, iako Isus nije obećao ovim dvojici voljenih apostola određeni položaj u svom kraljevstvu, objašnjavajući da nema ovlasti davati takva imenovanja, potvrdio je njihovo razumijevanje da će s njim dijeliti vladavinu kraljevstva ako dokažu svoju dostojnost pijuci njegovu „čahu“ i krštenjem njegovim „krštenjem“.

Iako su potvrdili da su „sposobni“ ili voljni ispuniti te zahtjeve, sumnjivo je jesu li u to vrijeme razumjeli što se podrazumijevalo pod pijenjem Isusove „čahse“ i krštenjem njegovim „krštenjem“. Kao što je kasnije otkriveno u Novom zavjetu, Isus je pozivao svoje učenike da pate i umru s njim. Da su to razumjeli, znali bi da ni u kojem slučaju ne mogu biti s Isusom u slavi njegova kraljevstva dok ne uskrsnu od mrtvih, a znali su da to neće biti do kraja sljedećeg doba. Ivan 11:24; Matej 13:39

Isusova „čaha“ bila je čaha patnje i smrti, i on ju je vjerno pio do gorkog taloga. Njegovo „krštenje“ bilo je krštenje smrti, a njegovo uranjanje u vodu od strane Ivana Krstitelja bio je samo simbol. Pavao je napisao: „Ne znate li da smo svi mi koji smo kršteni u Isusa Krista kršteni u njegovu smrt?“ (Rimljanima 6,3). Ništa nije jasnije u Bibliji od činjenice da su Isusovi učenici u ovom dobu pozvani da slijede njegove stope samožrtvovanja čak do smrti. S ovim uvjetima

učeništva povezana su obećanja da će oni koji im se pokažu vjerni vladati s njim u njegovu kraljevstvu.

Pavao je napisao: „Vjerodostojna je riječ: Ako smo s njim mrtvi, s njim ćemo i živjeti; ako trpimo, s njim ćemo i kraljevati.“ (2. Timoteju 2,11.12). Ponovno: „Ako smo djeca, onda smo i baštinici - baštinici Božji i subaštinici Kristovi, ako doista sudjelujemo u njegovim patnjama, da bismo i u njegovoj slavi sudjelovali.“ (Rimljanima 8,17). Nakon uskrsnuća, Isus je rekao: „Pobjedniku ću dati da sjedne sa mnom na prijestolje moje, kao što sam i ja pobijedio i sjedo s Ocem svojim na prijestolje njegovo.“ (Otkrivenje 3,21). Isus je također rekao: „Budi vjeran do smrti i dat ću ti vijenac života.“ (Otkrivenje 2,10). A onda postoji i to divno obećanje ovim vjernicima da će izaći iz smrti u „prvom uskrsnuću“ kako bi „živjeli i kraljevali s Kristom tisuću godina“. Otkrivenje 20,4.6

Rođen od Duha

U Ivanu 3,1-13 govori se o Nikodemu, vladaru u Izraelu, i o njegovom noćnom posjetu Isusu kako bi saznao više o njegovim učenjima. Isus je objasnio Nikodemu da se čovjek treba ponovno roditi da bi ušao u kraljevstvo Božje. To se Nikodemu činilo vrlo čudnim i pitao je kako je to moguće. Isus nije mislio na prirodno rođenje, već na rođenje od Duha. Objasnio je ovom vladaru u Izraelu da su oni koji su rođeni od Duha kao vjetar; to jest, moćan, a opet nevidljiv.

Nikodem, naravno, nije u potpunosti razumio što je Isus mislio, ali u svjetlu kasnijih Isusovih i apostolskih učenja sada možemo jasno vidjeti da će oni koji s njim

dijele vladavinu kraljevstva prvo morati iskusiti promjenu prirode, baš kao što je i on učinio. Isus je dao svoje tijelo, svoju čovječnost, za život svijeta. (Ivan 6,51). Upravo je ta žrtva njegovog ljudskog života osigurala otkupljenje za svijet čovječanstva i osigurat će svima priliku da ponovno dobiju život tijekom vremena Kristova kraljevstva. (Hebrejima 2,9; 1. Timoteju 2,3-6). I, nakon što je bio ubijen u tijelu, Isus je uskrsnuo od mrtvih kao slavno božansko biće, sa svom vlašću koja mu je dana na nebu i na zemlji. Hebrejima 1,1-4; Matej 28,18

Oni koji pate i umiru s Isusom, te u uskrsnuću budu uzvišeni da žive i vladaju s njim, također će doživjeti promjenu prirode od ljudske do božanske. Petar je napisao da su nam dana velika i dragocjena obećanja "da po njima postanemo sudionici božanske prirode." (2. Petrova 1,4). Petar je također napisao o kršćanima da nas je Nebeski Otac "ponovno rodio za živu nadu, uskrsnućem Isusa Krista od mrtvih, za neraspadljivu, neokaljanu i neprolaznu baštinu, pohranjenu na nebesima za vas (na margini, za nas)." 1. Petrova 1,3,4

Obećanja poput ovih, koja su, pogrešno shvaćena, dovela su do pogrešnog uvjerenja da će svi koji su spašeni po Isusu Kristu provesti vječnost na nebu. Ali to uopće nije misao. Ova nebeska obećanja su samo za Isusove sljedbenike; one koji se odriču sebe i uzimaju svoj križ te ga slijede u žrtvenu smrt. (Matej 16,24). Nisu pozvani da se žrtvuju kako bi postigli spasenje, već da se dokažu dostojnima života i vladanja s Kristom u tom slavnom kraljevstvu

obećanja: kraljevstvu koje će uspostaviti mir na zemlji i osigurati zdravlje, radost i vječni život svima koji se pokoravaju njegovim pravednim zakonima.

Ovo uzvišenje u nebesku slavu Isus je mislio pod time da je "rođen od Duha". (Ivan 3:5,6). Iako je svaki pravi sljedbenik Učitelja u ovom životu začet za ovu nebesku nadu, tek uskrsnućem dolazi do duhovnog rođenja. To je u skladu s Isusovim objašnjenjem da su oni koji su rođeni od Duha, poput vjetra, nevidljivi ljudskim očima i moćni. Zajedno s Isusom, ova klasa, pozvana iz svijeta i dokazana vjernošću tijekom sadašnjeg doba, činit će duhovnu fazu mesijanskog kraljevstva. U prisposobi o pšenici i kukolju, Isus govori o njima kao o "djeci kraljevstva" i objašnjava da će "sjati kao sunce u kraljevstvu svoga Oca". Matej 13:25-30,36-43

„Ključevi“ Kraljevstva

Poziv da se slijedi Isusov put i tako se kvalificira za zajedničko nasljedstvo u njegovom kraljevstvu, proširuje se kroz Evanđelje: dobra vijest o otkupljenju kroz Isusa i prilika života koja će doprijeti do ljudi putem posrednika njegovog kraljevstva. Isus je objasnio da samo odricanjem od sebe svatko može postati njegov učenik. (Matej 16:24). Ali uski put žrtve zapravo nije bio otvoren sve do Pedesetnice, koja je bila nakon Isusove smrti i uskrsnuća.

Isus je obećao Petru da će mu dati „ključeve“ kraljevstva nebeskog; stoga je Petar, na Pedesetnicu, proglasio radosnu vijest i službeno otvorio vrata kraljevstva. (Matej 16:19). To je bilo u ime židovskih vjernika. Kasnije je Petar prvi proglasio Evanđelje

kraljevstva poganima. To se dogodilo u domu Kornelija, prvog obraćenika pogana. Dakle, Petar je koristio ključeve kraljevstva.

To nije značilo da je kraljevstvo uspostavljeno na Pedeseticu, kako mnogi pogrešno vjeruju. To jednostavno znači da je tada započeo odabir onih koji će vladati s Isusom u kraljevstvu. Ključevi nebeskog kraljevstva koje je Petar koristio bili su ključevi za priliku vladavine u kraljevstvu kao sunasljednici s Kristom. Put do ovog visokog položaja u kraljevstvu je težak. Pavao je rekao da svatko može ući u kraljevstvo kroz „mnoge nevolje“. Djela apostolska 14:22

Oni koje je Bog pozvao na ovaj uzvišeni položaj u kraljevstvu nisu, u pravilu, veliki, moćni ili plemeniti ovoga svijeta, iako nema diskriminacije protiv njih. Radi se samo o tome da se na njihovim sadašnjim položajima časti i autoriteta uvjeti „uskog puta“ čine preskupima. Jakov je napisao: „Nije li Bog izabrao siromašne ovoga svijeta da budu bogati vjerom i baštinici kraljevstva koje je obećao onima koji ga ljube?“ (Jakovljeva 2,5). Ali bili bogati ili siromašni, mali ili veliki prema standardima ovog svijeta, Isus je učio da svi moraju postati kao „mala djeca“, ponizni, nevini, poput djece da bi ušli u kraljevstvo. „Takvih je“, rekao je, „kraljevstvo nebesko.“ (Matej 18,3; Marko 10,14,15). Isus ovdje nije rekao da će kraljevstvo biti sastavljeno od beba.

Ivan Krstitelj

Isus je rekao: „Među rođenima od žena nije se pojavio veći od Ivana Krstitelja; ali najmanji u kraljevstvu

nebeskom veći je od njega.“ (Matej 11:11). Kad bi ulazak u kraljevstvo nebesko, kako uči tradicionalna teologija, bio sredstvo bijega od paklene vatre, koliko bi doista čudna bila ova Isusova izjava. Ali hvala Bogu na boljem razumijevanju kraljevstva od ovog. Ovdje, kao i u mnogim drugim slučajevima, Isus koristi izraz „kraljevstvo nebesko“ kako bi označio duhovnu ili nebesku fazu te slavne vlade obećanja koja će na kraju vladati nad svim narodima i blagosloviti ih; a Ivan Krstitelj neće imati dijela u nebeskoj fazi kraljevstva.

„Zakon i proroci bijahu do Ivana“, reče Isus, „od tada se propovijeda kraljevstvo Božje.“ (Luka 16:16). U vezi sa Zakonom danim na gori Sinaj i nagradama koje se nude za poslušnost njemu, Gospodin je rekao izraelskom narodu: „Ako budete doista slušali moj glas i čuvali moj savez,... bit ćete mi kraljevstvo svećenika i svet narod.“ (Izlazak 19:5,6). Narod kao cjelina nije ispunjavao uvjete za ovaj obećani položaj kraljevstva svećenika. Ali proroci i drugi vjerni, kao pojedinci, ispunjavali su uvjete. Doista, drevni patrijarsi, iako nisu bili pod pisanim Zakonom, bili su vjerni propisima koje je on proglašavao, i Bog će ispuniti svoje obećanje njima.

Svi ovi „Drevni dostojanstvenici“ vjerno su služili Bogu jer su imali vjeru u obećanja Mesijanskog kraljevstva. Bog im nije pružio nebesku nadu. Njihovo je očekivanje bilo da će biti vraćeni u život kao ljudi na zemlji. Pavao navodi mnoge od njih u 11. poglavlju Poslanice Hebrejima i govori o njihovoj patnji radi pravednosti te objašnjava da su ustrajali i umrli, vjerujući da će imati „bolje uskrsnuće“. (Hebrejima

11:35, 39-40). To bolje uskrsnuće bit će ljudskom savršenstvu i položaju učitelja i vođa među ljudima.

Isus je rekao ljudima u svoje vrijeme: „Bit će plač i škrgut zubi kad vidite Abrahama, Izaka i Jakova i sve proroke (uključujući Ivana Krstitelja, posljednjeg od proroka) u kraljevstvu Božjem, a vas izbačene. I doći će s istoka i zapada, sa sjevera i s juga i sjesti za stol u kraljevstvu Božjem.“ Matejev izvještaj kaže da će sjesti za stol s „Abrahamom, Izakom i Jakovom“. Matej također identificira one „izbačene“ kao „djecu kraljevstva“. Luka 13:28,29; Matej 8:11,12

„Djeca kraljevstva“, oni koji su vjernošću Zakonu mogli biti kvalificirani da budu „kraljevstvo svećenika“, kada uskrsnu od mrtvih, bit će jako razočarani kada otkriju da ne zauzimaju ovaj časni položaj. Njihovo razočaranje opisano je izrazom „plač i škrgut zubi“. Ali Isus objašnjava tko će zauzeti taj položaj. Bit će to Drevni dostojanstvenici, „Abraham, Izak, Jakov i svi proroci“. Ljudi će im se obraćati u smislu da ih prepoznaju kao predstavnike Mesijanskog kraljevstva koje će tada imati kontrolu nad zemaljskim poslovima.

Oni će tada biti zemaljska faza Kristovog kraljevstva. U Psalmu 45:16 kaže nam se da će biti postavljeni za „knezove po svoj zemlji“. Iako Ivan Krstitelj neće biti s Isusom u nebeskoj fazi kraljevstva, on će biti jedan od tih zemaljskih „knezova“ koji će predstavljati nebeske vladare Krista i one koji su vjerno patili i umrli slijedeći njegove stope samožrtvovanja.

Dakle, organizacijski aranžmani Kristova kraljevstva bit će dovršeni. Njegovo osoblje, i u nebeskoj i u

zemaljskoj fazi, bit će unaprijed testirano i obučeno te uskrsnuto od mrtvih kako bi preuzelo svoje položaje vladara i učitelja u tom kraljevstvu. Isus je bio prvi koji je uskrsnuo od mrtvih i kroz cijelo sadašnje doba nadgledao je pozivanje i obuku svojih sunasljednika. Služio je kao njihov Zagovornik pred prijestoljem nebeske milosti. Bio je njihov Dobri Pastir, njihov Savjetnik i Vodič. Bio je njihov Gospodin i Učitelj, njihova Glava.

Nakon što je djelo pozivanja i obuke njegovih sunasljednika završeno, a njihovo uskrsnuće od mrtvih i uzvišenje do božanske prirode ostvareno, tada će doći „bolje uskrsnuće“ njihovih ljudskih predstavnika, „knezova“, i zajedno, skladno i slavno, ove dvije faze davno obećanog kraljevstva početak će funkcionirati.

U kraljevstvu će također biti „veliko mnoštvo“ duhovnih „slugu“. Rečeno nam je da će oni biti „pred“ prijestoljem, a ne „na“ prijestolju, a ne vladari u kraljevstvu. Iako Sveto pismo ne navodi konkretno kako će to točno služiti, čini se da će to biti veza između nebeske i zemaljske faze kraljevstva. Ovo „veliko mnoštvo“ opisano je u Otkrivenju 7:9, 10, 13-17.

Kakvo će to biti potpuno i savršeno organizirano „kraljevstvo“ ili vlada! U Miheju 4:1-4 simbolično je opisano kao „gora doma Gospodnjeg“. Gora je simbol kraljevstva, a kuća je Božja vladajuća obitelj ili vladajuća kuća. U ovom proročanstvu dvije faze kraljevstva simbolizirane su kao „Sion“, duhovni, i „Jeruzalem“, zemaljski. Proročanstvo navodi da će u

„posljednjim danima“ „gora doma Gospodnjeg biti utvrđena na vrhu planina, ... i ljudi će hrliti k njoj“.

U sličnom proročanstvu zapisanom u Izaiji 2:2,3 piše: „Svi će se narodi slijevati k njemu i mnogi će doći i reći: 'Dođite, pođimo na goru Gospodnju, u dom Boga Jakovljeva!' On će nas naučiti svojim putovima i hodit ćemo njegovim stazama. Jer će iz Siona (Krist i njegovi sljedbenici) izaći Zakon i riječ Gospodnja iz Jeruzalema (Drevni dostojanstvenici).“

Mihej 4:3 nastavlja: „On“, Gospodin, veliki Kralj i Sudac, „sudit će mnogim narodima i ukoriti jake narode daleko.“ Kako je iz ovoga očito da će Kristovo kraljevstvo imati snažnu kontrolu nad ljudskim poslovima, čak i do „ukoravanja“ jakih naroda koji isprva ne poklone koljena pred njegovom pravednom vladavinom. Nemoguće je uskladiti ovakva proročanstva s pogrešnom teorijom da je Božje kraljevstvo samo pravedni duh u srcima pojedinaca.

Kao rezultat učenja Gospodinovih putova pod vlašću Kristova kraljevstva, i ako bude potrebno da budu „ukoreni“ ili disciplinirani u tom procesu, narodi će, nastavlja prorok, „prekovati svoje mačeve u plugove, a svoja koplja u srpove; narod neće dizati mač protiv naroda, niti će se više učiti ratu. Nego će svaki sjediti pod svojom lozom i pod svojom smokvom; i nitko ih neće plašiti; jer usta Gospodina nad vojskama to rekoše.“ Mihej 4:4

Podanici Kraljevstva

Osim činjenice da Kristovo kraljevstvo ima i duhovnu i zemaljsku fazu, ono također ima i vladare i one kojima se vlada, podanike. Važno je u proučavanju Biblije uočiti ovu razliku. Kada je Isus obećao svojim učenicima da će biti s njim u njegovom kraljevstvu, referenca se odnosila na vladajući aspekt kraljevstva, da će biti „kraljevi i svećenici“ u kraljevstvu s njim. (Otkrivenje 5:10; Otkrivenje 20:4,6). Razbojnik na križu zamolio je Isusa da ga se sjeti u svom kraljevstvu, a Isus je odgovorio: „Zaista ti kažem danas, bit ćeš sa mnom u raju.“ (stavljanje zarez je netočno u mnogim prijevodima). (Luka 23:43). To je bilo obećanje razbojniku da može biti jedan od podanika kraljevstva.

Razlog zašto je Isus ovdje upotrijebio riječ Raj jest taj što će njegovo kraljevstvo obnoviti rajske uvjete po cijeloj Zemlji. Naši prvi roditelji nisu poslušali Božji zakon i bili su protjerani iz Raja, ali volja ili zakon Božji bit će ponovno uspostavljeni kraljevstvom i Raj će biti obnovljen. Cijela zemlja postat će poput Rajskog vrta i ispunjena obnovljenim i usavršenim ljudskim rodom. To će biti podanici kraljevstva. I kakvi će to biti sretni podanici!

Koristeći ponovno „planinu“ kao simbol kraljevstva, prorok Izaija napisao je da će na toj gori Gospodin „pobjedom progutati smrt i Gospodin Bog će obrisati suze sa svakoga lica.“ (Izaija 25,6-9). Oni koji su umrli bit će probuđeni iz smrti i dobit će priliku uživati u životvornim blagoslovima kraljevstva. U to nas uvjerava apostol Pavao u svojoj prvoj poslanici crkvi u

Korintu, poglavlje 15, to divno poglavlje o uskrsnuću mrtvih. Prvo, opisuje uskrsnuće onih koji će živjeti i vladati s Kristom, objašnjavajući da će oni biti uzvišeni u besmrtnost. Nastavljaajući, kaže: „Tada će se ispuniti riječ koja je napisana: Smrt je progutala pobjeda. Gdje je smrti tvoj žalac? Gdje je grob tvoj?“ 1. Korinćanima 15,54.55

To će biti uključeno u djelo kraljevstva. Pavao objašnjava da će Krist vladati dok se svi neprijatelji ne polože „pod njegove noge“ i da će „posljednji neprijatelj biti uništen smrt.“ (1. Korinćanima 15:25-26). U ovom slavnom djelu kraljevstva Isusovi će sljedbenici sudjelovati, jer je to kraljevstvo koje će, prema našem tekstu, „biti dano narodu svetih Svevišnjega.“ (Daniel 7:27). To je također kraljevstvo prorečeno u Otkrivenju 11:15, gdje čitamo: „Kraljevstva ovoga svijeta postala su kraljevstva Gospodina našega i Krista njegova; i on će kraljevati u vijeke vjekova.“

Dok se tisuće godina troše na pripremu za ovo kraljevstvo, kada konačno dođe vrijeme da se ono uspostavi, ono ispunjava sve što je Bog obećao. Autoritet kraljevstva prvo se očituje svijetu u velikom „vremenu nevolje kakve nije bilo otkad postoji narod“, uništavajući „kraljevstva ovoga svijeta“. (Daniel 12:1; Matej 24:3, 21,22; Otkrivenje 2:26,27). Ali osim toga, kako otkriva Otkrivenje 11:18, njegovo uspostavljanje označit će vrijeme uskrsnuća mrtvih, kada će „sveti“ ovog doba biti uzvišeni da vladaju s Kristom tisuću godina u duhovnoj fazi kraljevstva, i kada će drevni proroci biti postavljeni za „knezove po svoj zemlji“.

Tada će također cijeli svijet biti prosvijetljen i svi, mali i veliki, naučit će štovati Gospodina. Oni koji se i dalje namjerno protive Bogu i pravednosti, opisani u ovom proročanstvu kao oni koji „uništavaju zemlju“, sami će biti „istrijebljeni iz naroda“. Djela apostolska 3:23

Tada će se djelo kraljevstva dovršiti i Bog, Stvoritelj neba i zemlje, bit će, kako je Pavao prorekao, „sve u svemu“. (1. Korinćanima 15:24-28). Tako će se, posredstvom kraljevstva, ostvariti potpuno ispunjenje molitve svakog kršćanina: „Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja i na zemlji kao na nebu.“ (Matej 6:10). Nijedna molitva koja je ikada izrečena nije imala potpuniji i slavniji odgovor!